

hurtigt, prompt og flinkt som mulig, derved tilsidefattes. Jeg har den største Medfølelse med, at de Egne, der se en Jernbane passere sig, ikke have den fulde Nytte af den; men ved Bestribningen er der særlige Krav, som man maa fastholde og opfylde overfor Befordringen af Posten og de Personer, der skulle gaa videre og overføres dels til de andre Provindser, dels til Udlandet. — Med Hensyn til de Oplysninger, som det ærede Medlem forlangte angaaende Reserverefonden, beder jeg bemærket, at de aldrig nogenstunde ere bleve negtede af Regjeringen, og naar han henviste til Betænkningen fra forrige Aar, er det et Bevis for, hvad jeg her siger. Der blev begjæret Oplysninger, og de bleve givne loyalt. Finantsudvalget tog deraf Anledning til nogle Udtalelser, og det forekommer mig at være værd at lægge Mærke til, at den vigtigste af disse Udtalelser var den, at man ikke fandt, at Reserverefonden var stor nok. Det vilde nu dog være høist beynnderligt, om Regjeringen efter en saadan Udtalelse fra Finantsudvalget vilde bryde en albeles ny Bane, den nemlig [at tage Penge til flere Anlæg fra Reserverefonden. Jeg gad vidst, hvad det ærede Medlem vilde have sagt, hvis Regjeringen havde gjort det. Jeg tør tro, at det ærede Medlem med Betænkningen fra Finantsudvalget i Saanden vilde have bebrejdet Regjeringen, at den var gaaet denne Vej, og jeg vilde da ogsaa have fundet, at det var en Anke, som Regjeringen, da den ikke protesterede imod Udtalelsen fra Finantsudvalget, med Rette havde maattet høre. Naar Finantsudvalget har udtalt sig, som det har, og Regjeringen ikke bryder nye Baner og tager Penge til nye Anlæg af Reserverefonden, er Regjeringen derimod i sin Ret, og de, der anke, i deres Ret. Jeg maa i Øvrigt sige, at denne Sag paa ingen Maade er ny. Der har allerede i Aarene Nogle og Halvtreds fra Rigsdagens Side været rettet en Forespørgsel til Regjeringen om, hvorvidt det efter Koncessionen er rigtigt at tage Bestemmelse om, hvilke Midler der maa tages af Reserverefonden, og i hvilke Dilemmer. Regjeringen svarede den Gang omtrent med de samme Ord som nu, og udviklede for det daværende Finantsudvalg, hvorledes man havde tænkt sig Anvendelsen af Reserverefonden. Det daværende Finantsudvalg erklærede sig tilfreds med de Oplysninger, som den Gang fremkom fra Regjeringens Side, og denne havde ingen Opfordring til at gjøre Forandring i, hvad den gjorde i fuld Overensstemmelse med Folkethingets Finantsudvalg. Jeg tror derfor, at alle Anker over Regjeringens Stilling til Reserverefonden ere ugrundede; thi den er knyttet til og bygget paa Forhandlinger med selve Rigsdagen.

Formanden: Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Berg: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Tauber: Angaaende Reserverefonden kan jeg atter henholde mig til, hvad der er sagt af det ærede Medlem fra Odense (Det. Hansen). Det er i Almindelighed Staten aldeles ligegyldigt, om Pengene tages af Reserverefonden eller reises ved Aktier eller Papirer; men der er dog et Tilfælde, hvori det ikke bliver ligegyldigt for Staten, nemlig, naar vi se hen til det Tidspunkt, da Reserverefonden vil have naaet Maximum. Da skal der ikke lægges mere hen til den, og derfor vil det være af Interesse for Staten, at saadanne Anlæg ere bleve udrede af den. I saa Tilfælde bliver Selskabet nemlig nødt til at tilflyde mere til Reserverefonden, hvormod det i modsat Fald er berettiget til at ophøre dermed, og der kan altsaa meget godt indtræde det Tilfælde, at Staten vil have Fordel deraf. Det staar ikke i nogen Modstrid, at jeg opfordrer til at udrede denne Udgift af Reserverefonden og derimod opfordrer til ikke af den at udrede saadanne Udgifter, som gaa til den modsatte Side, som man ikke kan tilvejebringe ved Laan eller ved nye Aktier, men som, hvis de ikke blive udrede af Reserverefonden, nødvendigvis maa udredes af den aarlige Indtægt. Dette kan siges at være den modsatte Yderlighed, om den ærede Minister vilde finde det rigtigt at yttre sig saaledes, men det staar ikke i Modstrid. Staten maa under alle Omstændigheder have Fordel af, at Alt, hvad der paa nogen Maade kan udredes af den a.rlige Indtægt, bliver udredt deraf; det maa der holdes paa. — Naar den ærede Minister nu saa stærkt fremhævede den vestjællandske Banes Betydning som en gjennemgaaende Bane, og at man ved denne Banes Drift maa tage de Hensyn, som Postvæsenet og lignende Interesser kræve, bestrider jeg ingenlunde dette. Jeg ønsker, at disse Interesser skulle ske Fyldest paa enhver som helst Maade; men de kunne ogsaa meget godt bestrides ved Siden af de lokale Interesser; at de ske Fyldest, udelukker ikke, at der ogsaa kan tages Hensyn til de lokale Interesser, og jeg tror ikke, det er rigtigt at tilsidefatte dem. Det Naturlige vil være, at man paa en Bane, der giver et saa rigt Udbytte som den vestjællandske, sætter et Løg mere i Gang, naar man ikke med de nuværende Løg kan tilfredsstille de lokale Interesser, uden at tilsidefatte de gjennemgaaende Interesser. Ogsaa i denne Henseende forbausede det mig at høre den ærede Minister saa stærkt optræde som Selskabets Forsvarer; jeg vilde finde det langt naturligere, om han havde søgt sig kaldet til at forlægge de lokale Interesser lige over for Selskabet. Det er ingenlunde Ministerens Opgave udelukkende at have Postvæsenet og de større Statsinteresser for Øie; men han bør vistnok ogsaa